

Ђорђе Петковић

Олујина срца

ОТВОРЕНИ ПРОЗОРИ

Љубав никада није завршена пена
Урокљива по свим тачкама без ината
Без претеривања усковитланог гена
Амплитуда заустављеног суноврата

Вишеструка заљубљеност из прапочетка
Напоран дан за оно што се не дешава
Исписаним сонетом одзвања крлетка
Какофонична парада коју стишава

Алегорјски стриптиз о чему се ради
Достојанство се прелама преко колена
А они што се зауставе у загради

Верујући своме виду и своме њуху
Растуриће се од бесмисла ван семена
Кад сунце измишљене ватре дар злодуху

УВОДНИ СОНЕТ (Моравски сонети)

Ма шта да се деси олупини срца
Оштроуман јеси за сва искушења
Распаљуј га мирно само нека штрца
Ако нескрозирно и залог и бдења

Враћај се у базу јегуљо љигава
Своме разилазу преобрази време
Кад се све окрене а нестане јава

Истина не трене сведена на теме

Спарушени прсти обилазе дирке
Озбиљни некрсти откључана врата
Наилази ветар с отпацама свирке

Ехо за етар остају сонети
Ту где мало соли излаз неповрата
Искрени а голи стихови сапети

СУНЦУ КАД САЊАРИ

Сумњива жртва замку проналази
У зеници где се пејзаж гаси
Непочин се у трансу опази
Црв под кору несаницу скраси

Угрисци се по пепелу траже
Кад лелујак тлу се одазива
Ако зрак ми месечином драже
Дим под ноктом у сузи ужива

Све се збива без кућнога реда
Атракције страха вино су за очи
Њиште ати на смех се наседа

Али збиља чему све те лажи
Режак када у празнину крочи
И када ми чула пренадражи

РИМАРИЈ ЗА ДЕСАНКУ
УВОДНИ СОНЕТ

До којих сме варница
Ехо песме злечесте
Сан немирни тамница
Ако није што јесте

Нисам песник прхостих
Кажу ми чак злопоглед
Издајем се попут злих
Разлажем се ред по ред

Испретурам речи слик
Мрестим песми очи глас
А песме ми тамничик

Размрви ми ноћ за дан
Издајица зверан пас
Јутром сањан досањан

3.

Сан немирни тамница
Тамна страна свевида
Измилела дружица
Хоће понос пре стида

Од два стиха ни један
Ветром да оде сунцу
И да се на врхунцу
Размрси неугледан

Не постоји злоћопој
Али зли смо у крви
Да се роји неспокој

А крв ће нам са кресте
Њој се пркос острви
Ако није што јесте

СЛИКА КАО РЕПЛИКА
УВОДНИ СОНЕТ

Можда ће и пети хтети да полети
Између песника слика ко реплика
Лету зановету мету у сонету
Ако је приказа стаза од богаза

Нека се расцвета сета сунцокрета
У равници су свици ускличници
Куд год да се крене плене успомене
Одзвањају рају у бескрају

Њиве живе сновно оросиве
Од тих слика цика праоблика
Ван времена подтемена зена

Исклијава јава без оглава страва
Ћутње да се скрасе из мождане масе
У залету ћу палету сонету

1.

Можда ће и пети хтети да полети
Између песника издашна прилика
Смислу да се нађу пориви уклету
Лика узваника слика крајолика

Емитује се скупља изазива
Нарасте тесто за злочесто место
Из чега се синтеза можданица слива
Црта по црта за божански престо

А на просторима који све што јесу
Само белина за сновима вапи
Мисленица у окупном месу

Римаријски занос ускличника
Тамо где понор изазовом зјапи
Између песника слика ко реплика

5.

Нека се расцвета сета сунцокрета
У непостојећем постојеће веће
Живот житног поља издашна посвета
Ни оно што слеће нити што узлеће

У души што је цветна зачетница
Хармонија с којом смирај оживљава
Алхемија сва се покупи са лица
Рајска поља пре смакпућа глава

Ма шта да се појави на слици
Она јесте оно што је више
Нежност смисла флуид измаглици

И кад жега попци као свици
 Јуришају да се лакше дише
 У равници су свици ускличници

6.

У равници су свици ускличници
 Сонетна се осмишљава драма
 Па са слике зраче уметници
 Лепота се у песми прелама

А песници остају без речи
 Хлеб и вино утеха бескрајна
 Истиче им ништа неизлечи
 Речја маса омча ко колајна

Епоха се сели изван озрачења
 На помолу свежи безочни бауци
 Бауци с којима живот из корења

Алокацију изван људске зене
 Уметност чему слика песма звуци
 Куд год да се крене плене успомене

БОРЂЕ ПЕТКОВИЋ БИОГРАФИЈА

Ђорђе Петковић је рођен 1940. у Поточцу код Параћина. Дипломирао је права и апсолвирао социологију. Обављао је низ дужности у државној управи, култури и политици. Члан је Удружења књижевника Србије.

Објавио је збирке песама: *Тмини у шаласе* (1970), *Сонетни с лева* (1971), *У сну лом* (1988), *Смрти у оку смисла* (1989), *Пољочник* (1994), *Црна уздарја* (1995), *Еџерије XV-XI* (1995), *Русима у часи* (1996), *Албајрос болна варница* (1997), *Сонетна три венца са БМ кладенца* (1998), *Мрежа из мейежа* (1998). У едицијама *Миниформ дм²* и *Вилин коњиц* (које је покренуо и уређивао) објавио је и десетак сопствених песничких плакета. Покренуо је и уређивао десетак едиција, у којима су објављене књиге стотинак аутора. Бави се проучавањем културне историје и митопоеике Параћина и околине.

Живи и ради у Параћину.

